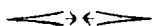

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Παράδοξον ἴσως θὰ φανῆ νὰ γράφωμεν καὶ τὸν βίον τοῦ εὐτυχῶς ζῶντος εἰσέτι Ἰωάννου Παπαρρηγοπούλου· ἀλλ' ὁ ἀνὴρ οὗτος διεδραμάτισε τοιοῦτον πρόσωπον εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, ὥστε πάνυ ἀτελῶς ἠθέλαμεν περιγράψει ταῦτα, ἂν μὴ περιλαμβάνομεν ἐν τῷ ἀνά χειρας τόμῳ καὶ τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς τούτου, γεννηθέντος ἐν Νάξῳ περὶ τὸ 1780 ὑπὸ πατρὸς μὲν Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου, μητρὸς δὲ, Μαρίας.

Τὰ μὲν πρῶτα γράμματα ἢ ὅσα καὶ σήμερον γινώσκει ὀλίγα Ἑλληνικὰ ἐδιδάχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐλκύσῃ διὰ τὸ φυσικὸν κάλλος του τὸ πονηρὸν βλέμμα ὀθωμανίδος τινὸς μεγάλης περιωπῆς. Τὸ δὲ περιστατικὸν τοῦτο προῦκάλεσεν οὐκ ὀλίγον κίνδυνον εἰς τὸν πάντῃ ἀθῶον σπουδαστήν· διότι γνωστόν εἶναι ὅτι αἱ ὀθωμανίδες, ἀμέσως μετὰ τὴν κόρρῃσιν τῶν ἀσελγῶν ἐπιθυμιῶν των, καταστρέφουσι πᾶν σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, δολοφονοῦσαι ἰδίαις ἐνίοτε χερσίν ἢ διὰ τῶν εὐνούχων των τὸ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἀντικείμενον τῆς λατρείας των. Τοῦτο, καλῶς γινώσκοντες οἱ κηδεμόνες τοῦ Παπαρρηγοπούλου καὶ μόλις μαθόντες ὅτι οὗτος ἐν τῇ ἀθωότητι του εἴλκυσε τὰ πονηρὰ βλέμ-

